

Aleteia

🏠 ŽIVLJENJSKI SLOG

Ko je policistom povedal, da je sredi noči vadil na Bachovih orglah, so mislili, da se norčuje

Katarina Berden - objavljeno 28/08/22

"Orgle so del naše kulture, zato si želim razširiti znanje o njihovi lepoti razširiti med ljudmi"

Glasbenik **Luka Posavec** je rojen v Ljubljani, pozneje se je z družino preselil v Mekinje. Vzporedno z gimnazijo se je vpisal na orgelski tečaj. Po gimnaziji je odšel v Würzburg v Nemčijo, kjer je študiral orgle, natančneje koncertno smer in sakralno glasbo ter še študira čembalo. Sedaj začena magistrski študij v Weimarju. Poleg tega je zaključil izpopolnjevanje za orgelskega izvedenca, ki ga organizira združenje orgelskih izvedencev (VOD).

Zanimajo ga orgle kot inštrument, njihova zgodovina in glasba, pisana zanje. S kolegom Alešem Razpotnikom sodeluje v več projektih, njun cilj pa je, da bi Slovenci in širša mednarodna javnost bolje spoznali slovensko orgelsko kulturo ter orgle kot pomemben del naše kulture.

Za ogled fotogalerije kliknite tukaj

Poleg igranja in raziskovanja orgel se rad družijo, potuje in igra v orkestrih, ko pa potrebuje čas zase, se rad odpravi v gore, najraje v Kamniško-Savinjske Alpe. Vsako leto p... v Opuzen in Komarno, k delu svoje družine.

V... e inštrumenta, izbira med klavirjem, inštrumentov. Zakaj ste se odločili

Ž... o v Ljubljani. Doma imamo veliko zbirko Vse se je nekako začelo v Stični, najprej sem v ik oziroma sedanji opat p. Maksimiljan File tcah.

Ko sem obiskoval orgelsko šolo v Ljubljani, sem v veliki meri razvil svoje zanimanje za glasbo, zgodovino in kulturo nasploh. Po Orglarski šoli sem se učil pri profesorju Tomažu Sevšku, ki je odličen glasbenik in pedagog. V tem obdobju so me nova spoznanja ob branju in poslušanju glasbene literature in aktivnem udejstvovanju zelo inspirirala in me prepričala z globino izraza.

Med študijem sem imel večjo krizo, ko sem se spraševal, ali si res želim početi vse to in če me orgle res tako zelo zanimajo. Vendar se je ravno to obdobje izkazalo za ključno, saj so se takrat rodile dobre ideje, ki jih zdaj uresničujem v projektih. Včasih se moramo ustaviti in zazreti v globino svojega prepričanja, da bi lahko rasli na nadaljnji poti.

Kar nekaj let ste študirali v tujini, kaj ste se tam naučili o sebi, ste spremenili pogled na življenje v domovini?

Zadnja štiri leta sem študiral v središču Würzburga v Nemčiji, zdaj bom dve leti nadaljeval v Weimarju, potem pa se verjetno vrnem domov, ko bo čas za to. Na začetku sem doživel manjši kulturni šok. Ko sem se odpravil v Nemčijo, ki je dokaj podobna našemu kulturnemu prostoru, sem sicer vedel, kaj lahko pričakujem, vendar so me številne podobnosti in razlike vseeno presenetile.

Naučil sem se sam živeti in se bolje spoznal z naporu kulinarike. Na začetku mi je bilo težko, ker sem rad obkrožen z ljudmi. Pozneje sem se priključil komornim skupinam, baročnemu orkestru in hrvaški župniji v Würzburgu, kjer sem redno orglal. Spomini in spletena prijateljstva bodo ostala pomemben del mojega življenja.

Ukvarjate se s preučevanjem, načrtovanjem novih orgel. Kako bi nekomu, ki se sploh ne spozna na ta inštrument, pojasnili, kaj pravzaprav počnete in zakaj je to pomembno?

Med študijem sem imel priložnost spoznati najrazličnejše zgodovinske inštrumente.

Zkot zvenijo. Leta 2017 smo bili z orgelskim rokovni ekskurziji v kraju Hoffenheim, kjer anjenih opusov znamenitega nemškega

Zih orgel z orglami pri uršulinkah, ki so delo oršiča. Orgle so nastale v razmaku 45 let, pa plati idejno podobne. Kje lahko dobim o vsebini inštrumenta nisem izvedel dovolj.

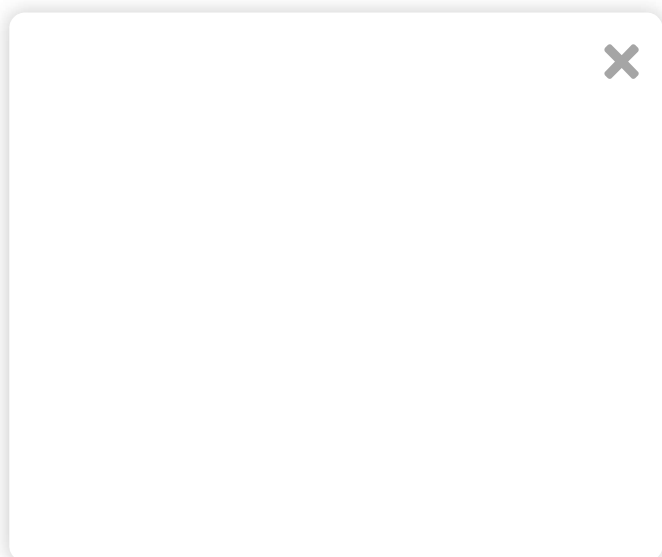
Skupaj z Alešem Razpotnikom sva začela razvijati sistem in popisovati podatke, ugotavljati, kako nastane obstoječi zvok. Tako se je v letu 2019 oblikoval projekt Franc Goršič. Trenutna ocena dolžine projekta je deset let. Zbirava dokumentacijo, ki jo najdeva v slovenskih in tujih arhivih, navezujeva stike z njegovimi potomci in dokumentirava tehnične značilnosti njegovega opusa.

V maju 2021 so se ponovno obudili pogovori o obnovi Milavčevih orgel v ljubljanski stolnici. S tem namenom sva z Alešem Razpotnikom dokumentirala instrument. Porabila sva malo več kot eno leto, kljub temu se bo uradno dokumentacijo lahko odprlo za javnost šele po restavriranju orgel.

Stolne orgle so tako rekoč nedotaknjen zvočno-tehnični biser slovenske pozne romantike, pomemben tudi za širšo evropsko javnost! Projekt obnove stolnih orgel bo dolga pot odkrivanja pomena lastne orgelske kulture.

Pomemben projekt za slovensko orgelsko krajino se odvija v 1000 let stari župniji v Šentvidu pri Stični, kjer so se odločili za nabavo novih orgel. Župnik Izidor Grošelj je zasnovo zvočnih orgel zaupal meni in Alešu. Kot poklon znamenitemu nemškemu orglarju Walckerju bodo nove orgle v Šentvidu vsebovale 5 zvočnih barv svetovno znanih orgel v Hoffenheimu.

Prav tako ne smemo pozabiti na tako rekoč nedotaknjen zvočno-tehnični biser slovenske pozne romantike, orgel v ljubljanski stolnici iz leta 1911, ki so največje in najpomembnejše delo Ivana Milavca. Iz teh orgel bomo posnemali redko barvo zvoka, imenovano Kvintaten, ki jo na našem področju začne uveljavljati Ivan Milavec. Pri načrtovanju novih orgel smo se odločili da se tako ohrani tradicija in izročilo naših prednikov. Tako bomo skupaj s pogledom v preteklost našli svojo pot v prihodnost.

Začni s predvajanjem »

Videli ste že mnogo orgel, imajo katere izmed njih prav posebno oziroma zanimivo zgodbo?

Vsak inštrument ima svojo zgodbo, nekatere so zelo zanimive. Na tem mestu želim izpostaviti orgle v koprski stolnici. Vodstvo župnije in njeni župljani so morali preseči marsikatero oviro, zbrati ogromno donacij, da so lahko postavili orgle, ki so jih dobili iz Švice.

Njihov trud je zares vreden pohvale, saj so motivirali ljudi, zbrali ogromno denarja, sodelovalo je mnogo ljudi in dobili so inštrument, ki so si ga dolgo želeli.

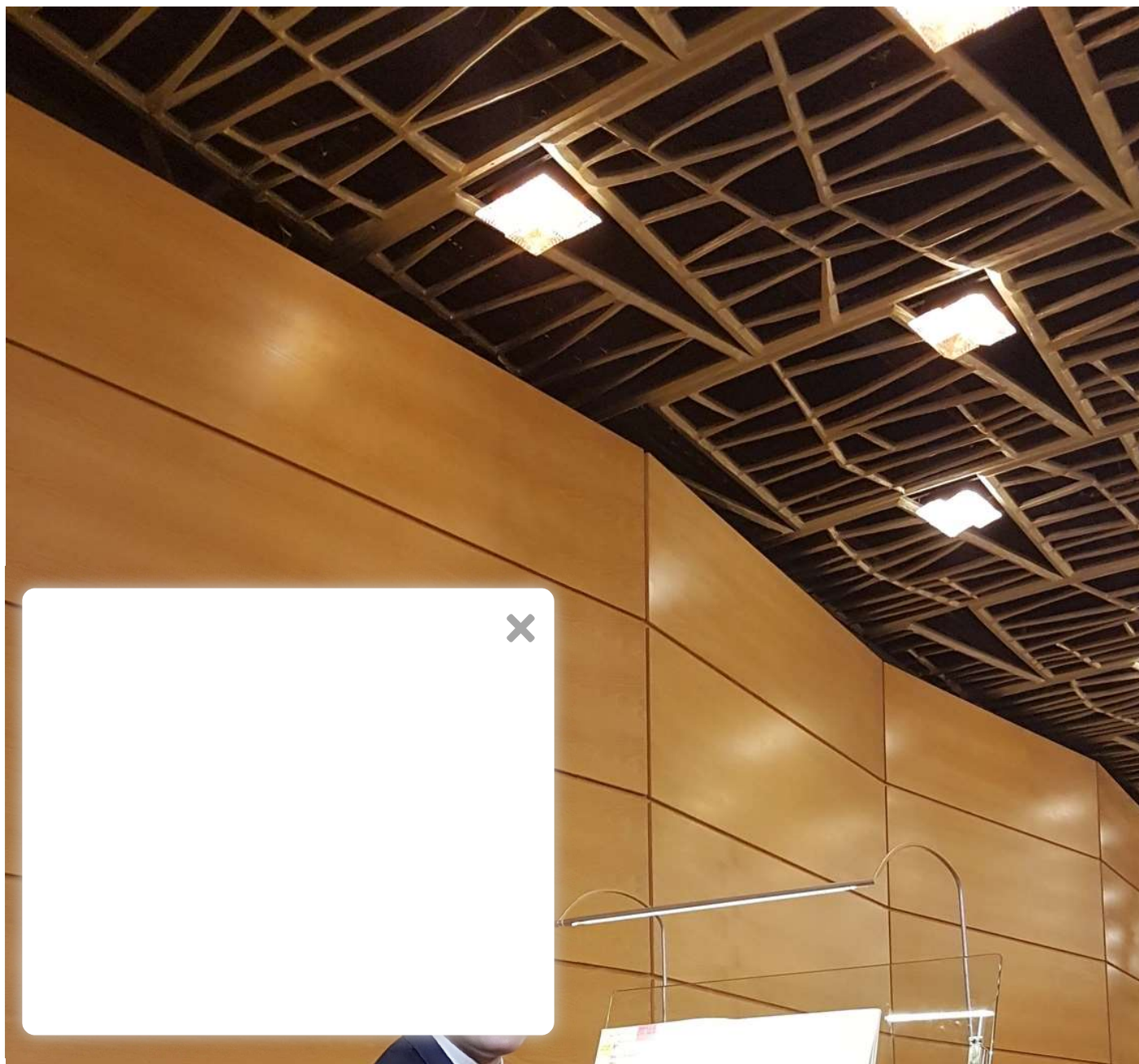

...elovanjem s profesorjem Cristophom
...burg na uvodno uro, nisem vedel, kako je
...a njegovega učenca, ki je bil starejši od
...ker sem mislil, da je profesor. On je to
...v tistem pa je v sobo prišel "pravi" profesor.

2. V Arnstadtu, kjer svojo samostojno pot pričel Johann Sebastian Bach, smo imeli seminar in koncert. Vadili smo na svetovno znanih orglah, na katere je igral tudi Bach. Ker smo imeli cel dan predavanja, smo vadili ponoči. Jaz sem imel uro od pol treh do štirih ponoči. Ko sem končal, sva se s kolegico vračala nazaj v hostel. Ustavila naju je policija. Morala sva se identificirati in spraševali so naju, kaj ob štirih ponoči počneva sredi mesta. Ko sem povedal, da sem vadil orgle, mi seveda niso verjeli in so mislili, da se norčujem. Zato smo morali zbuditi profesorja, da je jamčil za nas.

Nekateri ljudje pravijo, da so orgle dolgočasen, monoton inštrument. Kako bi jim odgovorili?

Vsaka stvar je lahko dolgočasna, enako velja za inštrument, je pa odvisno, kakšen je inštrument in kako ga igraš. Vsak ima svoj košček sveta.

Fotografija je last Luke Posavca.

Poleg glasbe vas veseli tudi hoja v hribe oziroma planinstvo. Kaj dajo gore, česar glasba ne more dati?

V gore sem začel hoditi s svojim dobrim prijateljem Andrejem Pircem, skupaj sva prehodila Kamniško-Savinjske Alpe. Na začetku sem imel sem strah pred višino, zato

so mi pomagali. Vsakič ko sem se vrnil s hribov, sem ugotovil, da je to način sprostitve.

Imam tudi nekaj vprašanj, če bi lahko dobili odgovore. Zanima me, če bi lahko imeli si dobro vprašanje.

Tudi jaz bi rad vprašal. [VINA](#)